

104 ГОДИНИ СЕВЛИЕВСКИ ЕСЕНЕН ПАНАИР

Събота, 10 Октомври 2026

Една от версиите за възникването на съвременния град Севлиево е свързана с добива и биченето на буков материал. Трупите се добивали високо в Балкана, а впоследствие се дообработвали и продавали в малко село, наричано тогава Тахтаджи кьой, т.е. дъскарско село.

Мястото на това своеобразно тържище било някъде в горния край на местността „Коджа кър“ (западните части на днешния град) и вероятно то е първият предшественик на по-късните севлиевски панаири. Във всеки случай още от края на XVI век, освен че е административен център с кадийство (съдилище), обособени махали, джамия и пощенска станция, Севлиево вече бил град с ежеседмичен петъчен пазар.

Пролетният панаир се провеждал още преди Освобождението по време на Великденските празници на Разпети петък в местността „Сър пазар“. На него се предлагал предимно едър и дребен добитък - селските стопани от околните села продавали жива стока, а закупували различни консумативи и занаятчийски изделия, произведени в Севлиево от местните еснафи. По-късно традицията продължила, а тук дори идвали търговци от европейска Турция и Гърция, наред с търговците от Княжеството и другите части на българското етническо землище.

С настъпването на известен икономически подем в началото на 20-те години на XX-и век, възникнала необходимост от провеждане и на есенен панаир, на който да се предлагат не само животни, но и друга селскостопанска продукция, занаятчийски и промишлени стоки, нужни за преживяване на населението през зимата. През 1922-ра година група севлиевски граждани представили в Общинския съвет молба с искане да се състои именно такъв есенен панаир. Градоначалството се съгласило, а дните около Петковден (периодът между 25-и и 30-и октомври) били определени за дни на провеждането му.

Първият севлиеВСки есенен панаир се провел през 1922 г., но нямал голям успех, поради липсата на опит и добра организация - имало редица трудности от всякакъв характер. На другата година обаче, организацията се подобрила, осигурени били допълнителни постройКИ за излагане, подслон и храна на участниците, устроили се изложби на добитък, конни надбягвания и традиционни борби.

Тези атракции засилили интереса и панаирът имал успех сред жителите и гостите на града, а посещаемостта била голяма.

През 1927 г. организаторите осигурили намаление на транспорта до гара Габрово и гара Павликени за пристигащите от далеч участници в изложбата на земеделски и промишлени стоки.

Пристигнали над 80 изложители, но основна пак си останала търговията с животни. За първи път тогава над Севлиево летял самолет, който разпръсквал рекламни материали за панаира, на него после даже се повозили и някои щастливци - граждани и участници в изложението. Общинският съвет отпечатал албум, който рекламирал напредъка на града и региона.

Постепенно есенният севлиеВСки панаир станал традиционен и се утвърдил, а изложбите на породисти животни спомогнали за подобряване качеството на племенния състав на местния добитък, популяризирали се много занаятчийски и промишлени стоки, които неусетно станали необходими и достъпни за все повече хора. Панаирът продължил да се провежда и след 9-и септември, а през 1956-а година тук била уредена голяма селскостопанска изложба, на която за първи път били показани някои новости в производството на селскостопанска продукция с цел популяризиране на постиженията в условията на планово стопанство.

В наши дни есенният панаир посреща хиляди гости около Петковден - Дена на града и се съчетава с Празника на тиквата, който набира все по-голяма популярност в страната, особено през последните години.

Специални благодарности на всички, които тази година ни подкрепиха в желанието ни празникът да бъде още по-пъстър и многолюден: „Вилерой & Бох България“, „Хитачи Енерджи България“ ЕООД, „Севлиево газ“ АД, „Бяла“ ЕООД, „Ядки Детелина“ ЕООД, Верига магазини „2+2“, „Кауфланд“ БГ, „Общински пазари - Севлиево“ ЕООД, „Станчо Колев“ ЕООД, „Lazarov - food and catering“,

Виенска сладкарница „Славей“ - Троян, Виранска изба „Ноя“ ЕООД - село ОПЕШАК, Родопа „Троян“, Винпром „Троян“ и др.

Публикацията е реализирана с финансовата подкрепа на Министерството на културата на Република България в рамките на Националния културен календар за 2026 година.

